

Het leven van Max en z,n mama

week 26

Precies vandaag is Max een half jaar oud. Hiep hiep hoera, wat een mooie mijlpaal hebben we bereikt. En dan te bedenken dat ik in het begin zo bang was hem kwijt te raken, dat hij de vier maanden niet zou halen. En nu is het al een hele knul. Hij is enorm gegroeid en het is zo,n heerlijk vrolijk kind. Het begint al lekker hapjes te eten, het wordt dus nu een beetje tijd om zijn flessen te gaan afbouwen. Maar weet nog niet precies hoe. Wel hebben we de laatste fles een uur vervroegd al en dat gaat prima. Moet hem nog steeds zelf om 7.00 wakker maken. Maar hij vind het echt niet leuk om s,avonds wakker gemaakt te worden voor zijn fles. Maar durf hem er niet zomaar af te gooien, bang dat hij dan toch weer in de nacht komt.

Een hoop verandering

Eindelijk hebben we een ritme en hebben we door hoe het werkt met Max, gaat alles weer veranderen. Ja dit blijf je houden met een kind die aan het ontwikkelen is. Niets mis mee, maar wel weer wennen aan nieuwe gewoontes. Want hij is nu nieuwe smaken aan het leren kennen. En rond zeven maanden hoort hij ongeveer al op drie flessen te staan, en hij krijgt nu nog steeds vijf flessen. Hoe gaan we dat doen het afbouwen van flessen en het opbouwen met hapjes. Ook wil ik gaan proberen het op de raply methode te gaan doen. Tot nu toe krijgt hij het gepureerd om de smaken te leren kennen. En omdat ik het nog niet helemaal aandurf. Er wordt aangeraden het te bespreken met de kinderarts als je kindje te vroeg geboren is. Maar wie weet ga ik van de week wel eens beginnen met banaan uit zijn vuistje te laten eten. Aan de verandering dat zijn laatste fles een uur vervroegd is, dat vind ik al heel prettig. Zo kan ik zelf ook daarna lekker gaan slapen. Want

moet nog altijd aan de ochtenden wennen dat om 6.30 mijn wekker gaat. Maar het gaat prima, het is helemaal super als je hem wakker maakt en gelijk een grote glimlach krijgt van hem. En de laatste week wil hij vrij snel na zijn eerste fles weer naar bed. En als ik echt heel moe ben, dan kruip ik er ook vaak nog eventjes in.

Een half jaar oud

We hebben elkaar al aardig leren kennen in dat half jaar. In het begin ging dat best wel troef, je moet elkaar leren kennen. Maar voor mij was het dichtbij halen van Max best een probleem. Nu kan ik zo onwijs van hem genieten, dat het geen probleem is hem dichtbij me te hebben. Ik ben ook niet meer zo

vreselijk bang hem te verliezen. Dat scheelt een hele hoop. Een half jaar gaat snel en we hebben best veel meegemaakt in dat halve jaar. Het enige wat ik vreselijk vind is dat ik me echt een slechte moeder voelde in het begin, en soms nog wel. Dan komt de twijfel terug of ik het wel goed doe. En dan voel ik me gewoon een slechte moeder. Van de week nog, toen sliep hij zo lekker. Maar hij bleef maar slapen. Ineens kwam er onwijze twijfels in mij op. Slaapt hij niet teveel, hij hoort nu toch tussen door 90 minuten wakker te zijn. Doe ik wel genoeg met hem, of breng ik hem meteen naar bed wanneer ik denk dat hij moe is. De tranen kwamen bij mij naar boven en ik moest en zou Bert even bellen. Hij was zaterdag aan het overwerken en ik wist het gewoon even niet meer. Meneer heeft gewoon drie uur geslapen en dat is natuurlijk gewoon prima. En ja ik geef hem aandacht, we spelen lekker samen, s,avonds lees ik hem voor, ik zing voor hem. Dus wat was nu het probleem. Gewoon ik wist het even niet meer...

Op naar zijn verjaardag toe.